

ZLOPĚJ SLZ

Honza Rada

Vážený čtenáři,

držíš v ruce knihu, kterou chtěl vydat náš bratr Jan Rada, tyto texty, především básně. Psal od svých 12let, byl velmi nadaný, společenský i velmi skromný. Vyrůstal se mnou, bratrem Milanem, sestrou Evou a maminkou v malé vesničce Zvěrkovice na Třebíčsku.

Získal spousty přátel, naslouchal a snažil se vždy pomáhat všem a všemu. Hrál divadlo v obci Zvěrkovice, psal básně k různým výročí a hlavně chtěl vydat svou knihu básní, textů, myšlenek.

Vzhledem k tomu, že financí u nás nikdy moc nebylo, byl nadšený, když dostal šanci psát pro neziskovou organizaci Keltoviny, po škole nastoupil do pekařství v Moravských Budějovicích a stále mluvil jen o tom: „Až našetřím, vydám knihu“, to však už nestihl a já s podporou rodiny, spolupráce s šéfredaktorem časopisu Keltoviny panem Štullou, mám možnost tento jeho sen, přání splnit.

Bohužel v rámci tragické události, lidské bezohlednosti, dne 5. 12. 2016 zemřel v nedožitých 19 letech i s dvěma kamarády, na takzvané Zvěrkovské křižovatce, chyběli jim 2 km domů.

Doufám, že se Vám bude kniha líbit a věřím, že i bratr v tom nebičku bude spokojen.

Nakonec jsi to Honzíku, bráško, dokázal a vydal jsi svou knihu, a já jsem šťastný, že jsem mohl splnit tvé největší přání.

Tvůj bratr Milan s rodinou

V únoru v roce 2015 jsem se snažil rozšířit náš tým lidí, kteří přispívají do našeho internetového časopisu Keltoviny. Procházel jsem různé skupiny, na facebooku, lide.cz a dalších... V jedné z nich jsem našel zajímavé rýmy a mladého autora, kterého jsem oslovil, slovo dalo slovo a začali jsme spolupracovat. Pravidelně nám dodával básničky ať už ze svého šuplíku, či připravené přímo pro náš časopis na zadané téma...

Většina našich redaktorů je mimo místo, kde sídlíme tj. České Budějovice, takže komunikace probíhá většinou po emailech či diskuzích. Nebavíme se jen o časopise, ale i o věcech všedních i nevšedních. Několikrát mi sám Honza napsal, že se těší, až pozná naši malou dcerku a o tom, jak ho motivujeme tím, že jsme mu dali tu šanci pro nás psát. Bohužel, nic z toho už nenapíše a nepřidá. Stačila chvíle a život z člověka vyprchal. Nám na skvělého kluka, kamaráda, zbyla alespoň řada hezkých vzpomínek a „pár“ básní.

*Martin Štulla
Šéfredaktor časopisu Keltoviny*

Tak jsem se rozhodl, že při cigárku a kafičku zkusím napsat zbrusu novou básničku :)
Pojmenoval jsem jí Zlomem mého dětství :)

ZLOMEK MÉHO DĚTSTVÍ

Všechno začalo v roce 98, když jsem se narodil
a až teď jsem všechno správně pochopil.
Můj táta byl asi velkej cvok, mě a mámu opustil, když mi byl přesně rok.
Ale máma to bezprostředně zvládala, moc dobře vím,
že každý ráno ke mně vstávala.
Je to silná a pracující žena, která si v minulosti prošla mnohými pekly,
vím to moc dobře, často jsem jí pozoroval na lavici, když jí slzy z očí tekly.
Vždycky mi tvrdila, že jí bolí hlava já vím, že to všechno zvládla sama.
Pak přišla na řadu školka, kam jsem chodil hrozně rád,
byl tam se mnou nejeden můj dobrý kamarád.
Postupem času přišla taky škola,
a kdybych mohl, zopakoval bych si to celé znova.
Častokrát jsem procházel šikanou, neměl jsem kamarády,
u kterých bych mohl čekat, že se mě zastanou.
Všichni raději šli stranou, protože měli strach,
že taky jednu dostanou.
Do páté třídy jsem neznal nic jiného než přijít domů,
najíst se a zapnout televizi a do dnešního dne nevím,
jestli jsem neprocházel nějakou životní krizí.
Jak přibývaly roky, já přibýval na váze,
společně s rokama přibývaly nesnáze.
Když mi bylo 10 začal jsem hrát divadlo,
ani nevím, co mě to tenkrát popadlo.
Společně s divadlem přišly i první básničky a akordy,
pamatuju si, že jako děcka jsme hráli na zloděje a na poldy.
Pak v devítce přicházely obtíže a problémy,
zjistil jsem, že učivo z matematiky nejde mi.
Byl tu ten den, kdy dělal jsem reparát
a přišel jsem na to, že je lepší na držku nepadat.
Ale stejně jsem prošel a reparát udělal,
ale lidi přísahám, že jsem se málem podělal.
Prožil jsem 9 let na Havlajdě a jak? To ani nevím,
rozhodně si všech učitelů co tam učí nehorázně cením.
Ze mě a z kluka, co mě v dětství šikanoval, se před pár lety stali bratři
a teď víme, že jeden k druhému neodmyslitelně patří.
Věděl jsem, že šikana jednou pomine
a nedělej, že jsi to taky nevěděl Martine.
Touto cestou chci poděkovat všem mým kamarádům,
kteří mě nějakým způsobem podrželi na hladině,
teď už ale máme každý kariéru a cestu jinou,
ovšem u cigárka naše cesty opět splynou.
Děkuji kamarádům, děkuji mamce a celé svoji rodině,
hodně jste mi pomohli při mé první hodině.
Tak si občas zkuste vzpomenout, co dětství zanechalo ve vás,
vzpomínejte, radujte se, dokud máte ještě čas.
Toto byl zlomek mého dětství a současného života,
někteří mě obdivují a někteří mě mají za kokota.

SAMOHLÁSKOVÁ BÁSEŇ PRO LUCII DO ČESKÉHO JAZYKA

A jako alergie, B jako bohatství, C jako cesta, D jako dar a E jako elán,
častokrát je člověk pro to co dělá hledán a když se umí smát, je až ke hvězdám zvedán.

A jako alergie, když tě falešní lidé do lži hodí,
C jako cesta, po které tito lidé chodí.

B jako bohatství, jež skrývá se v Lásce, zdraví a přátelství,
D jako dar, který s sebou přináší nejedno poselství.

E jako elán, když lidé umějí život žít,
horší je, když ti lidé nebudou chtít.

A – krev proudící v těle,

B – člověk, jenž tváří se směle.

C – planeta, kde plyne si Láska,

D – jiskra přátelství, která v srdci praská.

E – věčný konec této básně, kterou málo kdo pochopí,
ten kdo neví o čem je řeč, sám v sobě se utopí.

Život není peříčko, ale můžete si ho udělat krásný,
Láska, zdraví a pevné přátelství, to vše je strašně vzácný.

A – zvuk, který zní z kostelních zvonců,

E – konec veršů, konec básně, konec konců!

MY LIDÉ

My lidé jsme jako vlaky,
občas prostě máme zpoždění,
jezdíme po své koleji taky,
a čekáme, až nás ostatní odmění.

Žijeme v domněnách a představách,
přetvářkou zakrýváme smutek,
učíme se jak lhát ve všech sestavách,
a doufáme, že to zachrání jeden dobrý skutek.

Člověk jako takový je tvor velmi zvláštní,
tvrdí, že je rád svobodný, přitom svoji lásku má,
častokrát miluje po tají - zvláště jí,
když hodnotu své drahé polovičky zná.

Cítíme bolest, ale nepřiznáme vinu,
hodnotíme druhé podle sebe, inu,
stačí mít příčinu k činu,
abychom vůbec pochopili, kam naše cesta vede.

Mnozí z nás jsou snílci ve světě fantazie,
víme totiž, že realita není tak růžová,
dělejte něco, co vás naplňuje, mne poezie,
a prozrad'te mi prosím, kdo žití života naplno odolá?

KDYBYS BYLA

Kdybys byla slunce, hrála bys krev kolující ve mně,
kdybys byla hvězda, svítila bys ve tmě.
Kdybys byla květina, tak jediné orchidej,
kdybys byla andílek, tak jediné zlobivej.
Kdybys byla voda pramenící v řece,
kdybys byla hmyz, tak beruška přece.
Kdybys byla bohatství, tak jediné pro chudé a bez Lásky,
kdybys byla látka, tak jediné nit' nejtenčí mezi provázky.
Kdybys byla cit, tak bys každého na duši hrála,
kdybys byla sen, tak by ses mi zdála.
Kdybys byla smíchem, nesl bych tě všude s sebou,
kdybys byla ukazatel, ukázala bys mi kam mé cesty vedou.
Kdybys byla Láska, tak už tě dávno mám,
kdybys byla bible, už tě nazpaměť znám.
Ovšem kdybys byla realita, nemusel bych být teď sám,
mezi řádky, v knihách, v sobě, všude tě hledám a stále tě nemám.
A kdybys byla záchrana, potřeboval bych tě od večera do rána.

Kdyby, kdyby, kdyby, to jsou jenom sny a nebo sliby.
Ovšem stále tě cítím a srdce mi buší když tě vidím.
Chci s tebou trávit veškerý čas, jen počítám vteřiny, minuty, hodiny, dny, kdy spolu budeme zas.

LÁSKA

Láska se prý nedá popsat,
ale každý člověk s dobrým srdcem jí může zaručeně dostat.
Tak proč je ale tolik lidí, kteří tu Lásku tají?
Snad jen proto, že bolest jaká je,
když Láska odchází, moc dobře znají.
Někdo jí cítí, někdo jí má, někdo obojí, a často lidé tvrdí,
že když Láska odejde, tak to časem přebolí.
Má mnoho významů a každý si jí jinak vykládá,
někdo jí příliš projevuje, jiný ji najevo až tolik nedává.
Otázkou však zůstává, kde má ten cit své kořeny?
Jsou snad v zemi, nebi, nebo jsme to právě my, kdo tu lásku vytváří?
Proč jen, když člověk cítí Lásku, dokáže zazářit?
Často si to kladu na srdce a možností jsou tisíce,
je Láska odraz slunce, země, nebo měsíce?
Kdo má právo na Lásku, všichni nebo pouze někteří?
Je Láska hurikán, nebo bezvětří?
Dokáže prý dát lekci a člověka i poučit,
avšak kdo mi toto může stoprocentně zaručit?
Někdo je přesvědčený, že se rodí v srdíčku
a podobá se sluníčku,
jiní zase, že se rodí lety
a podobá se válce mezi dvěma světy.
Láska může být krásná ale i zrádná,
ovšem co by jsme dělali, kdyby Láska nebyla žádná?

CHTĚL BYCH VLASTNIT

Chtěl bych vlastnit Štěstí a rozdávat ho všem a všude,
šťěstí to je vzácné ale zaslouží si ho každý,
protože my tu nebudeme, ale ono tu bude,
nejen na chvíli ale v našich srdcích se může dochovat navždy.

Chtěl bych vlastnit Úsměv a darovat ho smutným lidem,
ačkoliv někdy ani smích nedokáže pomoci,
pak by byl ovšem slib jen slibem,
a nikdo by se úsměvu nedočkal, i kdyby čekal do noci.

Chtěl bych vlastnit Radost a rozdávat jí nešťastnému publiku,
však jen jejich nadšení by mi způsobovalo tu radost taky,
v poklidu bych si jí šířil dál a vůbec žádnou paniku,
vnímat jen tu radost a nic víc, ani kdy odjíždí vlaky.

Chtěl bych vlastnit Lásku a rozdávat ji těm, kteří nemají s kým počítat čas,
byl bych šťastný, kdybych viděl kolem sebe tolik vášně,
Láska za to opravdu stojí, to musí uznat kdokoliv z vás,
vše by bylo tak něžné a vypadalo by to možná i trochu zvláštně.

Chtěl bych vlastnit Přátelství a rozdávat ho těm, kteří se nemají s kým o vše podělit,
těm, kteří nemají nikoho, komu by se mohli svěřit a smát se s ním,
protože sám jsem poznal, že pravé přátelství nejde na věky rozdělit,
a bez přátel nejde takřka žít, to moc dobře vím.

Chtěl bych vlastnit Slušnost a rozdávat ji těm, které neslušně obešla,
občas se ptám, proč je tolik špatného chování na tomto světě,
asi se do některých ta slečna Slušnost nevešla,
a jestli se chovat neumíš, není divu, že tento odstavec štvě tě.

Chtěl bych vlastnit Zdraví a rozdávat ho všem nemocným, které minulo,
aby opět byli všichni zdraví a ze života něco měli,
aby všechno škodlivé v jeden celek splynulo,
a abychom se z toho že žijeme radovat směli.

Chtěl bych vlastnit spoustu pozitivních vlastností,
a rozdávat je lidem, kteří by je potřebovali a neodmítli,
chtěl bych mít ze života spoustu znalostí,
a přál bych si, aby mi při poučování všichni lidé jako ptáci neodlétli.

To všechno bych pak rozdával všem a zdarma,
třeba bych se pak cítil mnohem líp,
třeba by se i zlepšila má karma,
a nehrozí, že bych se z tohoto snu probral tím, že bych se štíp.

Na ostatních kolem mě mi neskutečně záleží a spoustu lidí mám vážně rád,
někdy mi někteří pomohou, jindy já jim a vděčím za to, že jsem jejich kamarád,
už od mala jsem byl kluk, co chce více dávat než jen brát,
byl jsem ten, kterež si dárky za miliony na Vánoce nepotřeboval přát.

PODZIM (S) NÍ

Určitě znáš ty RÁNA,
černý jako VRÁNA,
kdy vylejzáš z POSTELE
a už vůbec ne VESELE.

To má pak jeden nepěknej DEN,
sotva z postele vstává, natož jít VEN,
ale proč se nadějí VZDÁVAT,
když smutku můžeš na dálku MÁVAT?

A přiznej si BARVU,
že když jsi negativní vůči svému okolí tak poznáš KARMU,
přijde k Tobě bez POZVÁNÍ
a oplatí na POČKÁNÍ.

Ono ale trošilinku toho PŘEMEJŠLENÍ
vůbec nic špatného NENÍ,
takže na chvíli zastav a začni PŘEMÝŠLET,
jak udělat veselejší ten svůj SVĚT.

Někde tam na zemi je RÁJ,
kde skromní lidé úsměv na rtech z maličkostí MAJ,
a neřeší zbytečné věci jako JESTLI,
si potřebuješ sednout na trůn nebo si vystačíš se starou vyřezávanou SESLÍ.

Radost z obyčejných věcí kolem nás jejich úsměvy KRESLÍ,
jim stačí, že odpovíš na pozdrav k tomu, aby nebyli SKLESLÍ,
vesmír je velkej a hledat v něm štěstí přitom tak JEDNODUCHÝ,
jen nesmíme být slepý egoičtí, zákeřní a HLUCHÝ...

BÁSNÍK V KONCÍCH

Rýmy z hlavy vyprchají, někteří to nepoznají,
že chci s psaním básniček skončit,
bohužel však nevím, jak se s nimi mám rozloučit.
Během jediného dne tě miliarda slov napadne,
pak když noc nastává, bouře slov na chvíli ustává,
ráno se však vrací a nohy ti kácí,
ke mně už však tahle bouře cestu ztrácí.
Na hladině smyslu se moje slova utápí až na úplné dno,
tam dolů do hlubin, kde všechno žije tmou.
Měl by přijít konec textu,
já to takhle ale nechcu.
Chci psát dál, víc jak král,
překonat všechno, čeho jsem se kdy bál,
tenhle sen není tím, kterej se mi zdál,
vždycky jsem si přál to nejlepší pro sebe a lidi co mám rád,
vždycky jsem byl štedrej kamarád,
teď však jak kdyby mě mé svědomí chtělo za srdce brát
a dřív než se z týhle ty špíny proberu,
zbyde mi tak akorát jít opět dlouze spát a nechat si můj tajný sen o bouři zdát.

S BABIČKOU A S DĚDEM! <3

NIKDY BYCH JE NEVYMĚNIL A MOC SI JICH VÁŽÍM :)
Děkuji vám za to, že jste, staroušci :) Bez vás nevím, co bych si počal :)

Když ji vezmu do rukou a začnu hrát,
nechci si nic jiného, než krásné písně přát.
Když hraji jen tak pro sebe, tak vnímám každou tóninu,
mohl bych na ni hrát, každou hodinu, minutu i vteřinu.
Kytara je půlka mého života, kterou už neodstraním,
všem co něco umějí se touto cestou klaním!

DĚDOVY

Nemůžete se víc přát, než toho nejlepšího dědu na světě :)
Mám ho moc rád a jsem rád za to, že je to můj děda! :)
Ten kterej mě toho hodně naučil...
Ten, kterej mě vodil za ruku na kombajny, když mi byly 3 roky.
Ten kterej pro mě chodil do školky a pokaždý když bylo teplo, koupil mi zmrzlinu...
Ten kterej mi, když jsem chodil do školy, kupoval pokaždý brambůrky...
Ten kterej mi teď dá i na cigarety...
Ten, kterému můžu všechno říct! :)
Dědoušku děkuju za to, že Tě mám! <3
Mám Tě moc rád a vždycky pro mě budeš znamenat z naší rodiny hned po mamce nejvíc! :) <3

JARNÍ

Stromy už kvetou,
ptáčky nám zpívají,
teď špatné vzpomínky se smetou,
když ani spát nám nedají.

Procházím lesem a všude je tolik vůně,
i včeličky létají,
mám radost jako malé slůně,
krásy Jara mi náladu zvedají.

Na kytaru hraji si písničku,
v modravé dáli vidím květiny kvést,
natrhám plnou náruč pro moji Janičku,
protože ona je pro mě jediná z tisíce cest.

Lidé už pomalu zapomněli, že Jaro je to co nám dělá úsměv na tváři,
já jsem si toho však stále vědom,
Jaro je období, kdy každý svým talentem zazáří,
hlavně si větev pod sebou nezlom.

Nejkrásnější na Jaru je pro mě první máj,
všech zamilovaných čas, ve kterém je tolik Lásky,
je to nepopsatelné, krásnější než ráj,
starým lidem mizí vrásky.

JEN PRO TEBE

Překonal jsem smutek i pláč,
sám jsem bloudil nocí,
žít bez lásky umí jen hráč,
ale já žiji naplno s tvou pomocí.
Dáváš mi něco, co nemůže mi nikdo dát,
cítím k tobě mnohem víc, než dá se slovy vyjádřit,
s tebou mohu žít naplno, s tebou se mohu smát,
však už to vím dávno, že bez tebe se nedá žít.
A když měsíc střídá slunce, tam někde za skálou,
stísněně se cítím a nevím, co si počít mám,
na sklonku noci hraji píseň pomalou,
tvé kroky, kousek tvého života a srdce znám.
To co k tobě cítím, naplno bych vyjádřit chtěl,
ochoten umírat pro tebe se vrhám osudu vstříc,
už dávno jsem si tě vážit lásko měl,
snad řekl jsem ti vše, co jsem ti měl říct.
V modravé dáli, tam v západu slunce přišel jsem k tobě blíž,
malá postava s krásnými vlasy a oči na mě hleděla,
však co se stalo pak, to sama dobře víš,
slov jsem pro ni nenacházel a ona pro mě také slova neměla.
Nyní však jsme spolu už delší dobu, pokud se nemýlím tak jsou to tři měsíce,
spadla jsi mi do cesty jen tak z čistajasna,
dívka, modrá očka, blond'até vlasy a zlaté střevice,
byla tak neskutečně moc krásná.
Zvolna se vznáším nad širou plání, tam kde ptáci si netroufají,
však náhle ztrácím výšku, k zemi upadám,
moji drzost všichni lidé dobře znají,
tento zvláštní stav pádu nezvládám.
Náhle se objevil anděl se svatozáří nad hlavou,
nevěřil jsem svým očím,
nevěděl jsem, že všechny ty potíže ustanou,
anděl s vráskami nad obočím.
Ustarán potížemi, jež mu přidělávám,
odlétá se mnou do nebes, kde čeká na nás ráj,
i když jsem chudý, žádné peníze nevydělávám,
zamilovali jsme se do sebe na první máj.
Od této chvíle až navěky věků chci být stále jen s tebou,
jsi pro mě nenahraditelná osoba,
všechn čas chci trávit s tebou ve dvou,
vše co jsem tu psal, ber prosím doslova.

NĚCO KRÁTKÉHO, PRO RADOST

Krásný obraz, krásné dívky,
Samé krásné ladné křivky.
Vlázky po pas, modré oči,
co nezačalo, nemůže skončit.

Za větrných podmínek,
omývá mě proud vzpomínek,
slabý je lásky plamínek,
proto přidávám pár polínek.

Čím více štěstí vlastníš, tím krásnější máš život,
nemusí to být psáno v bibli, vždycky to tak bylo.
Ale co je štěstí doopravdy? A žije mezi námi?
Těžko odpovědět na tuto otázku ale jeho příznaky jsou nám známi.

PRO MAMINKU

Jsi jako slunce,
jsi jako měsíc,
jsi jako princezna svého prince,
jež ztratila střevíc.

Jsi hvězdička na nebi,
jsi kapka deště,
do Tvého důchodu zdá se mi,
chybí několik kroků ještě.
Vždy jsi tu pro mě byla,
a já nikdy nezapomenu,
jako duše, která mi své srdce přislíbila,
vždycky si na tebe maminko, vzpomenu.

První krůčky zdolané s Tebou,
už jen vzpomínky křičí do dále,
však sama víš, kam další mé kroky vedou,
snad jen plamínek v srdíčku mi Tvé oči zapálí.

Mrzí mě naše hádky,
mrzí mě Tvé rozčilení,
hlavně dnes klid, jsou přeci svátky,
nic jiného v tom opravdu není.

Mé ručičky jsi držela chvíli,
navždy však držíš mé srdíčko,
děkuji Ti za to, že jsi měla tu píli,
tak usměj se prosím maličko.

Dnes jsi už opět starší o jeden rok,
však krása stále Ti zůstává,
jsi pro mě z tisíce jediný tok,
Tvůj čas opět nastává.

Vychovala jsi mě,
věnovala lásku, čas a duši,
ať už v létě nebo v zimě,
mé srdce díky Tobě buší.

Děkuji Ti za všechno, co pro mě děláš, maminko,
mnoho to pro mě znamená,
i přesto, že býváš často naštvaná, někdy jen malinko,
mateřská Láska v Tobě zůstává.

Prošla sis vším, to dobře vím,
slzy však pod polštář schováváš,
Miluji Tě tak, jak může svou mámu milovat syn,
svoji těžkou bolest najevo nedáváš.

Proto Ti dnes přeji k Tvým narozeninám jen všecičko nej.

Zdraví, štěstí, lásku,
ještě Ti zbývá mnoho a mnoho let, proto si zazpívej,
a hurá na procházku.

O CHLAPCI, KTERÝ PODVEDL SVOJI DÍVKU

Kdysi jsem znal jeden pár,
dívka jako královna a chlapec jako král.
Tolik štěstí a té Lásky a vzájemné důvěry,
nikdo z vás by neřekl, že se jednou od sebe oddělí.
Čas ubíhal pomalu, pomaleji než proud řeky,
chlapce to táhlo od dívky jinam a dívka pukala vzteky.
Jednoho dne tenhle pár,
kde byl chlapec jako král,
šel si opět po ulici,
když tu náhle chlapec zahlédl krasavici.
Stála na protějším chodníku
u jednoho pomníku, psala si do deníku:
Můj milý Deníčku, vidíš toho kluka?
Mám takový dojem, že mi z něj srdce puká.
Je jako bojovník, tělo samý sval a šlachy,
tu však dívka chlapce upozornila: Bacha, bacha.
Pokud ke mně něco cítíš,
odvrať zrak od toho, co právě teď vidíš.
Chlapec však jak kdyby nevnímal,
nad krásou dívky na protějším chodníku celý se rozplýval.
Dívka, se kterou chlapec v tu dobu byl,
už na tuto scénu neměla dost sil.
Pustila chlapci jeho ruku a šla s pláčem tiše domů,
na cestu ji hrály nervy tichou píseň k tomu.
Chlapec jako by zkameněl,
úplně z té druhé dívky celý oněměl.
Nakonec ale k dívce přeci jen šel
a na svou královnu úplně zapomněl.
Královna mezitím smáčená slzami
přemýšlí nad svými žilami.
Chlapec ale nic netuší,
srdce mu skoro nebuší.
Zahleděn jest do druhé,
tento příběh dobrý konec mít nebude.
Po chvíli přemlouvání a planých řečí,
chlapec u dívky s prstýnkem klečí.
Prosí jí o vztah, aby si ho vzala,
dívka mu tu šanci i přes řeči dala.
A tak spolu žijí dodnes,
s královnou to byl velký otřes.
Chlapec se šel jednoho dne podívat
a rázem před jejím domem začal šíleně vzpomínat.
Vešel pak do královnina paláce a vešel do její místnosti,
když ji viděl mrtvou na zemi, řekl jen: Promiňte Výsosti!
Srdce mu teď krutou bolestí skáče,
mladík strašnou žalostí neskutečně pláče.
V její ruce viděl však psaný list,
vzal si ho do ruky a hned začal číst:
Milovala jsem Tě, věnovala Lásku, čas a duši,
moje srdce bylo jak kdyby z kamene a tvář jak kdyby někdo namaloval tuží.
Veršů pár, co jsi mi dal, schované mám,
už však jejich podstatu vůbec nevnímám.

Srdce jsi dal jiné,
to oba dobře víme.
Zaslepen jsi byl tou krásou,
myslel sis, že ona je tvou spásou.
Avšak celou tu dobu Tvá spása doma brečela,
jako opuštěná královna v koutku klečela.
Neměla však jinou možnost, než aby se zabila,
všechno bylo zničené, i Láska, kterou ti slíbila.
Chlapci po tomto listu srdce zcela ztvrdlo,
nic jiného ho nenapadlo a podřezal si hrdlo.
Pak k zemi vedle dívky pomalu upadá,
jejich Láska už navěky věků zcela uvadá.....

ŠEPTÁNÍ BÁSNÍKA

Častokrát ponurý nápady chodí ti v myšlenkách,
častokrát pravdy jsou ukryté na dně ve sklenkách.
Častokrát se člověk musí bát,
a častokrát nechodí moc šťastnej spát.
Ale vykašli se na trable, které tvůj život ničí,
najdi si místo, kde nikdo není a pořádně se vykřič.
Podívej se na nebe a děkuj bohu za to, že seš tady,
to už se tak stává, že člověk občas mívá vady.
Nemusíš se stydět, nemusíš se bát,
jen přistupuj fér k lidem, neuč se jim lhát.
Protože když lžeš, lžou všichni,
už to tak je, jiní si zvykli, tak si taky zvykni.
Hlavně úsměv na rtech, dobrou náladu,
veselý nápisy na zdech, hlavu plnou nápadů.
Nečekej, ale vykonej, myslím, že nemusím nutně při tom bejt,
a taky myslím, že když se něco nepovede, nemusíme hnedka klejt.
Stačí se pousmát a život je snažší,
smích je totiž oproti zlatu dražší.
A jestli žít život s nasraným obličejem ti stačí,
něco to o tvém charakteru člověka značí.
Každej den začíná znovu, každej schytá od života školu,
ale už jen málokdo si z ní něco veme, nikdo se nedívá, kam to vlastně spěje.
Teď jen koutky svých sladkých úst pozvedni,
není snad smrt věc, kterou by měl chtít člověk jako poslední?
Až zítra půjdeš kamkoliv, vnímej i to jak seš volná,
nemůžeš bejt smutná a čekat, že samo se to srovná.
Začni s tím něco dělat, dokud je čas,
a nedus ten vztek, co je tak často v nás,
život jde snáz, ale může tě zmást,
přesto si však svoji lidskost nenech krást.
Tak přece, není to skvělý, když rodiče dítě chtějí?
Však ať si ho mějí a jen ať se smějí, kromě smíchu mocnějšího čaroděje není.
Tohle si pamatuj, jsou to slova básníka,
a ty si básník schovává, ale neříká...

PÍSEŇ PRO DÍVKU

Rec.

Mám snít dál a nebo plnit svoje sny,
už dávno Lásko to nejsme jenom my.
Stali se z nás přátelé a v dobrém jsme se rozešli,
možná, že ze začátku se do mě všechny pocity nevešly.

1. Sloka

Mohl bych složit milióny slok,
mohl bych na ty řádky vplejtvat celej blok,
a pořád bych byl ten samej cvok,
co tě Miluje už dyl jak rok.

2. Sloka

Slovy se nedá vyjádřit co v tobě je,
pro někoho jsi možná povrchní ale pro mě naděje,
a věř mi, že když mi napíšeš tak to u srdce zahřeje,
i ta moje smutná tvář se konečně usměje.

3. Sloka

Pamatuji Silvestr 2012 u mě doma,
už v tu dobu jsem věděl, že ty seš ta ona,
pro kterou jsem chtěl skládat, tak, abych nedokázal dát slovo ke slovu,
seš to moje štěstí, díky kterému můžu začít kdykoliv znovu.

Ref.

Dáváš mi naděj, energii, sílu,
když pláčeš, tvoje slzy piju a neznám míru,
když už jsem v beznaději, dodáváš mi víru,
a jen díky tobě dokážu bejt v klidu.
Jsi poklad, který střežím,
jsi cesta, po které běžím,
jsi jediná s miliony věží,
a přesto dostat se k tobě mi jde stěží.
Často se mi stává, když jdu v noci spát,
že jen sny o tobě nechávám si zdát,
tak rád bych tě zase viděl a nechtěl si to pouze přát,
tak rád bych věděl, že mě jednou tvoje ruce budou zase hřát.

4. Sloka

I přesto, že jsi rozumná, umíš být i blážínek,
pro mě zůstáváš ale už nadosmrti andílek,
mám nepřeborný množství vzpomínek,
stále mi na srdíčku hoří ten hřející plamínek.

5. Sloka

A možná ani nevyhasne, ačkoliv s postupem času se prý vše ztrácí,
já však ale doufám, že nebudeš ta, která mi nohy skácí,
a mrzí mě, že se k tomu můj srdce pořád vrací,
ale navždy zůstáváš mojí nepředstavitelnou inspirací.

6. Sloka

Zapomenout na tebe jednoduše nemůžu,
a když budeš v průšvihů - víš moc dobře, že ti pomůžu,
i kdyby to bylo jakkoliv strašný, tak svůj strach přemůžu,
bohužel na nic jiného než na pomoc se nevzmůžu.

Ref.

Dáváš mi naděj, energii, sílu
když pláčeš, tvoje slzy piju a neznám míru,
když už jsem v beznaději, dodáváš mi víru,
a jen díky tobě dokážu být v klidu.
Jsi poklad, který střežím,
jsi cesta, po které běžím,
jsi jediná s miliony věží,
a přesto dostat se k tobě mi jde stěží.
Často se mi stává, když jdu v noci spát,
že jen sny o tobě nechávám si zdát,
tak rád bych tě zase viděl a nechtěl si to pouze přát,
tak rád bych věděl, že mě jednou tvoje ruce budou zase hřát.

7. Sloka

Čas kvapí a já už musím jít,
už se opět těším na noc, až si o tobě nechám snít,
vím, že tohle není ten největší hit,
ale vše co je tu napsáno je tak, jak má být.

PROSÍM NEPŘEHLÍŽEJTE TO A PŘEČTĚTE SI TO CELÉ :)

Vymyslel jsem to sám, už mě totiž nebaví vaše věčné ponižování se :)
A u některých kluků mi vadí, jak se chovají k dívkám - prosím pochopte,
že dívka není jen stroj pro vaše touhy, uspokojení a každodenní potřeby :)
Dobře, přiznávám - Nejsem úplně nejkrásnější na světě, nemám moc peněz (skoro žádný),
nedokážu zas tak frajeřit, nemám buchty na břicho, nedokážu se zchlstat do němoty, nedokážu se
normálně usmívat, nemám nejdokonalejší postavu, nejsem nejinteligentnější a nemám skvělé nápady.
Jedno však vím jistě - Mám něco, co v dnešní době má málokdo - Mám srdce na správném místě a vím,
co chci :) A hlavně vím, že dívka není koště, hard na podlahu a nebo nedejbože kuchařka a uklízečka.

Dívka je poklad, díky kterému jsme my kluci šťastní.

Ať už se jedná o sexuální stránku nebo skrze tu zaláskovanou (u mě to druhý).

Dívka je bytost, která má nadpřirozené schopnosti,
je citlivá a my chlapi bychom se k ní měli chovat s pokorou, úctou, porozuměním, pomocí,
nasloucháním, jemností, okouzlením, něžně a krásně a hlavně s LÁSKOU a věřte - pravá dívka toto
ocení a taková ta "městská" dámička (ted' neurážím dívky z města) ta to jen přehlédne :)
A všichni (ať jde o kluka, nebo dívku) co o sobě píšete, nebo si dokonce myslíte, že jste hnusní, někdy
dokonce až odporní, že nejste hubení, že jste blbý, že nic neumíte apod. ---->

PROSÍM VÁS PROBUĎTE SE Z TOHO ZLÉHO SNU A OTEVŘETE NA CHVÍLI OČI.

**TŘEBA NEMÁTE KRÁSU NA POHLED, ALE UVNITŘ VÁS SE MŮŽE SCHOVÁVAT KRÁSNÝ ČLOVĚK
S MNOHÝMI CITY, KTERÝ JEN POTŘEBUJE PROBUDIT.**

TAK JDĚTE DÁL, PROBUĎTE V SOBĚ TOHO ČLOVĚKA

A VYSERTE SE NA TY TUPÉ NÁZORY HLOUPÝCH LIDÍ, KTERÍ SI HRAJÍ NA INŽENÝRY.

MÁTE NA VÍC - DOKAŽTE JIM TO A NEBRAŇTE SE TOMU.

KAŽDÝ JSME ORIGINÁLNÍ A KAŽDÝ MÁME TALENT - AKORÁT ŽE KAŽDÝ V NĚČEM JINÉM.

Vy jste mnohem víc, než si myslíte a osoba,
která to právě ted' čte je pro mě jedna z těch mnohých, na které mi záleží. :)

PŘÁTELSTVÍ

Přátelství, to je když máš o koho se opřít a s kým se bavit,
to je když se za svými kamarády můžeš stavít.

Probrat s nimi všechno, co na srdci máš,
přátelství začíná v srdci, vždyť už to znáš.

Přátelé, to jsou vlastně lidi, kteří znají tvoje chyby,
neslibují plané sliby, aby ti pak zbylo kdyby,
jsou to ti, kteří tvoje problémy už na dálku vidí.

Přijdou, poradí a obejmou,

tyhle situace se mi staly už nejednou.

Rozdíl je mezi kamarády a „kamarády“ –
jedni ti pomůžou a druzí pomluví za zády.

Jaké máš ty přátelé, to už musíš vědět sám,

já jsem vděčný těm svým za to, že je mám a za to, že je znám.

Vždycky vím na koho se mám obrátit, když mi do bot bude týct
a taky vím, že se nemusím bát jim o svých problémech říct.

Hraji jen s těma, kteří nehází klacky pod nohy
a není pro mě a mou partu problém jakoukoliv překážku prolomit.

Hádky jsou jak ve vztahu, tak i mezi přáteli,

ti pravý ti odpustí a falešný tě odstřelí.

Říká se, důvěřuj, ale prověřuj,
při svých lidech ale vždycky stůj.

Jak ty k nim, tak oni k tobě,

do ohně by za tebe měli dát svoje ruce obě.

Snad tě nemusím poučovat o tom, jak by ses k nim měl chovat, ale pak se nediv,

že je něco špatně, když ti všichni vezmou roha,
pak je malá naděje, že by za tvůj tým ještě někdy chtěli kopat.

Zrada snižuje důvěru, která se zpět těžce získává,
u zrady přítele sranda být přestává.

Proto nezrazuj ty, kteří při tobě stojí,
pak zůstaneš sám a samota je to, co hrozně bolí
a i toho nejsilnějšího člověka to na kolena skolí.

Jestli si myslíš, že se ke své partě chovám špatně
a nenechám jejich nápady volně proudit,
zeptej se nejdřív jich a teprve potom mě zkus soudit.

Pevně za těmi pravými stůj,

jejich myšlenky a nápady obhajuj.

Pravé přátelství si za peníze nekoupíš
a myslím si, že po falešném netoužíš.

Pravý kamarádi jsou jako tvý sourozenci
a nezajímá je, co máš ve svém kredenci.

Jestli máš miliony nebo nemáš nic,
pravej kamarád ti kdykoliv vyjde vstříc.

A když už si sám nevíš rady a padáš tam dolů na dno,
s kamarádem bys měl vystoupat výš – ve dvou to jde snadno.

Kamarád a nebo kamarádka – je to druhá rodina,
která by tě navštívila, i kdyby měla přijít tvá poslední hodina.

Kamarádů těch si važ,

udržet si s nimi dobrý vztah – o to se snaž!

Není nic nad přátelství,
je to Boží poselství!

PŘEMEJŠLÍM

Přemejšlí, mproč je život občas na hovno
a jak můžou všechny špatný rozhodnutí dopadnout,
jestli to mám řešit, a nebo nechat plout ven z těch pout,
proplovám skrze proud slov, tak se schov před zraky hanby a maškarády,
nikdy nevíš, jaká bestie ti stojí za zády, když tu náhle záhy,
převažuju, vážím a připadám si jako váhy.
Po hlavě do řeky pocitů chci skočit,
jako by se ten pocit chystal skončit,
je na čase zúročit, zaokrouhlit přeměřit,
lidem s falešným úsměvem raději nevěřit.
Než-li lásku k nepřítelovi,
to raději na celé tělo okovy,
a navzdory známkám chudoby,
zavírají se naše největší útroby.
Zralá je doba a vyvrálejší lidé,
za chvíli nebudeme tušit, co nám tu zbyde.
A až uprostřed noci v úplňku měsíce,
překlenou se pusté duše dělíce jediné tělo,
jenž v průvanu prázdnoty se chvělo....

O ZTRACENÉ LÁSCE

Žila byla jedna Láska,
než si uvědomila, že něco jí uvnitř praská.
Takto to nějakou dobu nevnímala
a na štěstí lidí, které dala dohromady tiše vzpomínala.
Pak si ale uvědomila, že jí praská srdíčko,
nad jejím skromným příbytkem zatáhlo se sluníčko.
Láska si žila pak v temnotě,
úplně podlehla životu v samotě.
Nikdo tu Lásku jaktěživ nepoznal, ze světa jak kdyby zmizela,
snažila se opět vrátit, když neštěstí druhých viděla.
Neměla však tolik sil, aby dávala páry dohromady,
tato Láska už nebyla bez chyb, měla samé vady.
Lidem místo pletení srdce zamotala hlavy,
pak na náměstí viděla jen rozzuřené davy.
Smutkem a brečící odchází pryč,
na tuto Lásku vzal život moc krutý bič.
Nevěděla, co má dělat, probřečela nejednu noc,
pak rozhodla se skoncovat, protože toho na ní bylo zrovna moc.
Odešla ze světa a lidi zapomněli na její význam,
pomalu i já ho ztratil, to se vám všem přiznám.
Naštěstí mě Láska zasáhla dřív, než odešla,
ačkoliv se úplně celá do mého srdce nevešla.
Teď chodí mezi lidmi zahalená v masce,
toto byl krátký příběh o ztracené Lásce...

ČERNÝ KLUK

Jeden malý černý kluk,
opatřil si velký luk,
šípy z větví stromu,
které si donesl domů.

Začal lovit strašně rád,
strach nebyl jeho kamarád,
ke zvířatům však pokora,
stěží lovu odolat.

VZPOMÍNKY A KRÁSA ŽIVOTA

Vzpomínám, už je to hodně dávno
a modlím se za to, ať vzpomínky mě neovládnou.
Některý vzpomínky nosím v hlavě, jiné zase v srdci,
ovšem na zlé časy už vzpomínat nechci.
Někdy tě to dostane a chceš to vrátit zase,
nezapomínej ale, že prostě nejde vrátit se zpět v čase.
Kolikrát jsem vzpomínal na dětství,
neměl jsem ho jednoduchý, ale přijímám ho s pokorou a se ctí.
Pochop, že minulost jednoduše nejde vrátit zpět,
život je někdy hořkej, jindy sladkej jako med.
Každý z nás stojí často před důležitým rozhodnutím,
rozhodně mluvit pravdu tě nedonutím.
Je spousta nápadů, kterým prostě věřím
a proto za každým z nich až do cíle běžím.
Zkuste myslet na přítomnost a budoucnost,
jednoduše hod'te za hlavu minulost.
Jsou časy a věci, který už si nechci nikdy zopakovat,
ale strach z nich se mi vrací pořád znova.
Tak se neohlížejte zpět na špatné vzpomínky a radujte se z toho, že můžete žít
a nenadávejte na to, že jste se narodili, prostě to tak mělo být.
Každýho z mých přátel svým způsobem cením
a nakecej mi o komkoliv, co chceš, svůj názor jen tak nezměním.
Stůjte si za svým a jděte osudu vstříc,
když budete dělat hlouposti, nezbyde vám nic.
Krásný vzpomínky tu zůstanou a s nimi úsměvy na tváři,
přeju každému ať se dostane, kam se dostat chce a ať svým talentem zazáří.
Nepřeju si nic jinýho, než aby každýho štěstí na duši hřálo,
hlavně se všichni milujme, vždyť lásky je tak málo.
A nemyslím si, že tím co tu teď píšu mařím čas,
ale obrázek si udělejte sami, názor je na každém z vás.
Takže závěrem bych chtěl říct,
milujte svůj život, nic víc.

BOLEST BOLÍ

Bolest bolí, prostě něco jako Láska,
než zapálíš plamínek, základ už ti praská.
Spaluje ale bohužel ne postupně,
Láska je cit ale nedá se pochopit rozumně.
Tenhle cit však už ztratil svůj význam,
nebudu vám lhát a klidně se vám přiznám.
Taky jsem dřív koukal na vzhled podle svého gusta,
a když jí bylo víc jak mě bylo mi fuk, jestli je tenká nebo tlustá.
Smyslem je však pochopit, co v sobě skrývá tenhle cit,
na začátku měsíční svit a na konci dynamit.
A s výbušninou se prý nemá hrát,
šlo by všechno jednoduše, kdyby si lidé přestali lhát.
Láska je tu všude mezi námi a v každém z nás,
dokud jí nedotlačíme až tam, kde začíná sráz.
Važme si jí, dokud tu je námi,
taky už by s námi nemusela volné chvíle trávit...

SMUTNEJ

Nejsem smutnej, spíš zklamanej
a přijdu si, jak kdybych byl nahrenej.
Není mi do smíchu a ani se mi nechce brečet,
nemám zapotřebí klejt a při tom klečet.
Ačkoliv čekám už dva roky
a zatím jsem ještě nedošel na konec tý stoky,
všude na rozích potkávám jen cvoky,
kteří se snaží dělat stejný kroky.
Po nocích se z mého pokoje ozývá vždycky pláč,
prostě neumím hrát - nejsem hráč.
Jsem romantik a básník a potřebuju svoje srdce darovat,
chci dlouhodobej vztah bez toho, aniž bych musel na holku machrovat.
Chci už konečně najít štěstí a lásku ale nemám tu nadsázku,
mít svý srdce pověšený na tenkém provázku.
Stárnu každým dnem a čekám pořád jen
až se zvonek u mejch dveří rozezní
a nad mým zataženým srdcem se konečně rozední
a budu čekat dál, i kdyby měl zítřek být mým dnem posledním!

JEN DÁL SE MNOU BUĎ

Jen dál se mnou buď, vždyť s tebou život je krásný,
jen dál se mnou buď, jsi pro mě člověk neskutečně vzácný.
Jen dál stůj při mě, uvidíš všechno půjde nám snáz,
povím ti upřímně, zboříme mezi námy tu velkou hráz.
Jsi moje všechno, tak co víc chceš si přát,
nezapomeň - máš i mé srdce, které rozhodl jsem se ti dát.
Jen dál se mnou buď a hlasitě si při tom zpívej,
jen dál se mnou buď a do očí se mi dívej.
Jen dál se mnou buď, vždyť náš život smysl má,
jen dál se mnou buď, tobě se žádná jiná nevyrovná.
Jen dál se mnou buď, ve dvou se to líp táhne,
jen dál se mnou buď, spolu náš život zvládnem.
Jen dál se mnou buď a miluji tě sladce mi říkej,
jen dál se mnou buď a přede mnou se svlíkej.
Jen dál s tebou být a koukat ti do očí,
jen dál s tebou žít, svět se mi rázem roztočí.
Jsi můj nejdražší poklad, jsi mé nejvzácnější zlato,
jsem rád, že jsem tě mohl kdy potkat, myslím si, že stálo to za to.
Miluji Tě

LVÍ SRDCE

Lví srdce má málo lidí,
přesto orlím zrakem vidí,
vychytralost opičí,
ta vám život doničí.

AFRIKA

Hroší hoši nezpustoší žádnou louži,
přesto bizon hovoří,
že krásu Afriky netvoří,
oni si však plavou ve vodě,
v naprosté a slunné,
Africké pohodě.

BÁSNÍČKA K VYZNÁNÍ LÁSKY

Chci Ti to říct už strašně dlouho,
umírám po Tobě touhou.
Bojím se však bouře, která by mohla přijít,
Tobě celé snažil bych se vstříc vyjít.
Při jakékoliv příležitosti vášnivě bych Tě líbal,
Tebe bych si jako vzácný poklad hlídal.
Na skálu kreslil bych veškeré Tvé záhyby těla,
plnil bych Ti od rána do večera co by jsi jen chtěla.
Snesl bych Ti měsíc a miliony hvězd,
Tvoji cestou ze světla do tmy nechal bych se vést.
V noci vždycky před spaním četl bych Ti knížku
a až bych jí celou přečetl, líbal bych Tě na bříšku.
Dal bych za Tebe život, i krví bych klidně prošel,
pro Tebe bych dýchal dál, i kdyby mi kyslík došel!
Jsi to, co mě drží na živu a dělá mě den ode dne šťastnějším,
celý můj život děláš mi krásnějším!

ŽIVOT NENÍ PEŘÍČKO

Někdy si člověk přeje vrátit čas alespoň na chvíli zpátky,
než si vlastně uvědomí, že na tohle je život krátký.
Každý by si měl s sebou z minulosti odnést krásné vzpomínky,
snažit se uprostřed negativy najít pozitivní skulinky.
Občas někam daleko hodně rychle utíkáš,
jenže kterým směrem, to už vůbec nevnímáš.
A než si vůbec uvědomíš, kam to vlastně vůbec běžíš,
dojde ti, že na rozcestí stojíš a běžet dál se bojíš.
Těžko pak nacházíš odvahu,
to co jednou rozjedeš, už nejde vrátit dozadu.
A když se ti něco nepovede,
nasereš se tak, že to nikdo jiný nedovede.
Vlastně když jsme už u toho, proč si hnedka dělat špatnej den?
Život ten je plnej změn a stejně se ti dokáže rozplynout rychleji než krásnej sen.

JEN DÍKY TOBĚ

Cítím přliv ty síly, až mi na rukách naskakují žíly
a já se nebojím překonat už ani osmou míli.
Městem bloudím sám
a lituju toho, že tě tu nemám.
Nikdo neví jak mi je, když po nocích bývám sám,
v koutě brečím, nejspíš se všeho vzdám.
Já vzdal se skoro všech,
tak co to kurva je? Co je to za příběh?
Když sám pluješ den co den,
v noci žádný sen a můžeš čekat jen.
Nejspíš si zasloužím pořádnou lekci,
ale láska pochop to, už žádnou jinou nechci.
Jen s tebou vím, že nejsem sám,
jen s tebou jsem šťastnej, protože vím, že tě mám.

Jen ty mě děláš šťastným den co den,
přeji si jen jedno, ať to není sen.
Zmáčenej až na kost procházím ulicí a noční tmou
jen ve světle pouliční lampy vidím stín nás dvou,
já myslím jen na tebe a na žádnou jinou,
jenže někdo se mi ztrácí jak dny bez tebe pomalu plynou.
Na světě snad nejsem jedinej,
komu všichni kluci jeho holku záviděj.
S tebou jsem to já a bez tebe jsem nic,
bez tebe jsem troška ubohá a chtěl bych být víc.
Jen nemůžu už dál,
co když přijde konec, to čeho jsem se nejvíc bál?
Když mám spát tak oči nezamhouřím,
protože po tvých dotecích, moje lásko, toužím.
Na světě není jiná, která by byla lepší než ty,
a teď jeden návrh, propojme naše světy.
Každý na mě má odlišný názor a jiný úhel pohledu,
jenže lidi asi vás teď proberu.
Já nejsem takovej, za koho mě všichni maj,
ten zasranej kretén, kterýho pořád proklínaj.
Já má i srdce a svý city a říkám ti lásko,
jediná, pro kterou bije moje srdce jsi jen ty.
Jenže asi je zbytečný všem to vysvětlovat,
nevysvětlil bych to, ani kdybych to opakoval stále znova.

NELITUJI TOHO

Nelituji toho, že jsem ti svou lásku dal,
avšak na začátku jsem se bál.
Stěží jdou popsat mé pocity, když jsem s tebou,
užívám si každé chvíle, které trávíme ve dvou.
Spousta lidí nedokáže pochopit, že tě miluji,
jenže je to tak a já tě nikdy neopustím, to ti lásko, slibuji.
Strašně se poddávám touze zůstat s tebou navždy,
ale takovýmto touhám snad podléhá každý.
V hlavě si stále promítám naše první doteky plné touhy a něhy,
podařilo se nám to a my mezi sebou prolomily ledy
a já už věděl tehdy, že budeme jasným úkazem lásky, té vědy.
Vím, že takovou lásku jakou k tobě cítím,
jsem necítil ještě k žádné jiné a k jiné ji ani cítit nebudu,
protože vím, že jen s tebou lásko, mě nezalije pocit chladu a studu.
Když jsme tě poprvé spatřil netušil jsem, že někdy budeme spolu,
kluk co jde na střední a holka, která za sebou nemá ještě základní školu.
Ale věk jsou pro mě jen čísla, který ve vztahu nehrají důležitou roli
a všichni, kterým na věku záleží, to jsou pro mě volí.
Jsem moc rád za to, že jsme spolu zapálily svícen lásky
a taky za to, že když jsme spolu, dokážeme odložit veškeré masky.
V životě jsem netušil jaký pro mě láska smysl bude mít,
ale teď už to vím a o lásce, o té si už nemusím nechat jen snít.

PPRO HOLKU KTEROU CHCI

Netuším, jak bych Ti to měl vyjádřit,
ale moc dobře vím, že bez Tebe už nedokážu žít.
Stydím se přijít a říct Ti to do očí,
proto po nocích doufám,
že plamínek Lásky mezi námi přeskočí.
A stále se Tě nevzdávám,
nechávám si o Tobě zdát,
bez Tebe už to vážně nezvládám,
chci se s tebou smát.
Chci Tě líbat, chci Tě cítit,
chci Tě objímat, chci Tě mítí.
Chci Tě pro sebe a pak vykřičet do světa, že Tě moc Miluji,
snesl bych Ti ty nejkrásnější sny z nebe, to Ti doopravdy slibuji.
Chci Tě víc než cokoliv, avšak strach u mě stále převládá,
moje srdce pocity k Tobě moc najevo nedává.
Bojím se odmítnutí, protože vím, jak to bolí,
je to těžká rána, která se hodně dlouho hojí,
kéž bys byla mojí,
jen nevím, jestli i Tvé srdce o to moje stojí.
Jsem chudý ale přesto bohatý,
občas smutný ale štěstí se mi lepí na paty.
Nemám peníze, nemám majetky,
mám však ale srdce a Lásku, kterou Ti chci dát,
jestli bys i toto odmítla,
pak nevím, co víc si můžeš přát.
Ve snech se mi zjevu dívka, která je stejná jako Ty,
k té dívce přistupuje chlapec blíže a políbí jí rty.
Ráno mohu dál spát
a nechat si své sny zdát.
A nebo můžu vstát a plnit si je,
prý co mě posílí, to mě nezabije.
Mám však dojem, že Ty mě posiluješ, ale bojím se odmítnutí,
protože to by mě zabilo,
vůbec nic by pak z mého bušícího srdce nezbylo.
Proto prosím dej mi šanci a zkusme spolu být,
ať dál o té krásné dívce nemusím jen snít...

MILUJI TĚ

Bylo zrovna pondělí, pro mě den něčím výjimečnej,
nevěděl jsem čím ale pro mě byl ten den neskutečnej.
S Gablem jsme se domluvili, že pojedeme na koupaliště,
ale pak jsem se ho zeptal, jestli to nenecháme na příště.
Řekl, že ne, že tam na nás holky čekaj
a že jen tak něčím se oblafnout nedaj.
Stál jsem před ním a nevěděl co dál,
bylo na tom dni snad něco, čeho jsem se ze začátku bál?
V tu chvíli jsem byl zrovna nezadanej a strašně moc sám
a Gabl mi řekl: "Hochu, jen jednu radu ti dám"
"Jed' se mnou a věř mi, že nebudeš litovat",
neměl jsem na vybranou, nechtěl se slitovat.
A tak jsme jeli na koupák a já si v duchu říkal: "Jak tohle dopadne?"

Snad zase nějaká ta volovina nenapadne.
Ale vše bylo v klidu do té doby, doku se mi někam neztratil,
pak jsem ho viděl s holkou a rázem jsem vše pochopil.
Samota mě ubíjela, dávala mi do těla,
věděl jsem totiž, že by mě žádná holka nechtěla.
Ale z ničeho nic se tam objevíš ty,
začlo náhle pouto a neskutečné city.
Znal jsem tě už dřív a vždycky když jsem tě viděl,
nevím proč, ale strašně moc jsem se styděl.
Byla jsi jiná a něčím výjimečná než všechny ostatní,
vidět tě v tý vodě je nezapomenutelný a celkově parádní.
Seděl jsem tam a díval se na tebe,
jediné co si z toho okamžiku pamatuji je to, že bylo jasné nebe.
Slunce svítilo, ale nám dvěma byla zima,
pak když jsme se objali, bylo to strašně prima.
Dál vzpomínám na to, jak jsem tě šel doprovodit domů
a když jsme se loučili, chtěl jsem ti dát pusku k tomu.
Jenomže bys doma měla průšvih a to jsem já nechtěl,
proto na to dát ti pusku jsem neměl.
Ještě v to pondělí jsem tě chtěl o vztah požádat, ale neměl jsem na to,
bál jsem se odmítnutí a to by mi nestálo za to.
Nechali jsme to tedy osudu a náhodě,
a už v to pondělí jsem věděl, že jsi holka v pohodě.
A tak náhle přišla středa, my na kopečku stáli,
zprvu jsme se objímali a potom jsme se na sebe smáli.
Pak jsem se chystal první pusku ti dát,
jenže jsem si myslel, že by ses začala smát.
Pak jsem dlouho a nečině stál,
ale nakonec po třetím objetí jsem ti jí dal.
Ten okamžik v srdci dlouho budu mít,
mám už i tebe, tak co víc ještě chtít?
Pak pátek, bylo to večer a my v našem křoví stáli,
naši společnou a důvěrnou lásku jsme si přísahali.
Pak jsi řekla jednu větu, která mě u srdíčka zahřála:
Tak jak tebe miluju, jsem ještě nikdy nikoho nemilovala.
A v tu chvíli jsem děkoval Bohu za to, že tě mám,
nikdy nikomu a za nic na světě tě nedám.
Budu si tě střežit a budu si tě chránit,
a dokonce ani ty lásko, mi v tom nemůžeš zabránit.
Ted' jen doufám, že každý pochopí to, že vztah je jen pro dva,
pro mě by to byla výhra a pro toho druhého prohra.
Ale tak už to v životě bývá a já jen doufám, že to každý pochopí
a že když uvidí nás dva spolu, tak radši rychle ustoupí.
Nebudu litovat toho, že jsem tě kdy poznal,
všechny své city a svojí lásku k tobě jsem ti vyznal.
Snad budeme dál kráčet společnou cestou až na konec světa
a jednoho dne může zaznít i ta slavná věta.
Omlouvám se za to, jestli jsem ti někdy ublížil, omlouvám se za to všechno,
omlouvám se jen tobě lásko, že občas se chovám jak malé děcko.
Ale věř mi, změním se a budu jiný,
protože moc dobře vím, že každý jsme odpovědný za svoje činy.
Jsem rád, když vím, že v zádech nemrazí tě,
ted' říkám tobě poslední dvě slova: MILUJI TĚ.

Nestarej se o to, co bylo nebo o to, co bude, žij přítomností :)
A pamatuj, že život máš jen jeden, tak si ho koukej užít!

Kdyby si každé všimal jen sám sebe - život by byl krásnější

Měl jsem vás rád...

Ačkoliv jsem se častokrát s mnohými nepohodl..

Je mi líto všeho špatného, co jsem v životě udělal a těch chyb je strašně moc..

Jednoho dne si třeba vzpomenete..

Děkuji svým lidem za to, že se mnou prožívali moje chvíle...

Smrt je zlá slečna, která si častokrát nevybírá ale když už jí stojíš vstříc z očí do očí,
je jen na tobě, jakou cestu zvolíš...

Loučení se životem

Jako mraky plynou na nebi,
tak rychle plyne i čas,
možná že jen zdá se mi,
že už nikdy nevidím vás.

Vás všechny, které mám tak rád,
jenže jiná možnost není,
už mě nebaví jak kůl v plotě stát,
snad vše se jednou změní.

Posedávám v trávě, když hvězdy na nebi svítí,
přemýšlím jen tak o vás všech,
snad jednou mě štěstí za srdce chytí,
je na čase začít svůj příběh.

Jako kapky ranní rosy mi stékají slzy z očí,
tiše do dálky hledím,
to duše má s mým tělem se loučí
a já dál mlčky sedím.

V kapkách deště,
jež stékají po mém těle uprostřed noci,
poslední slůvko pravdy se ukrývá,
chci přestat přemýšlet, ale nemůžu si pomoci,
má smutná píseň naposledy doznívá....

Jan Rada

5. 5. 1998 - 5. 12. 2016

Honzíku, byl jsi naším andělem, vnesl jsi do našich životů světlo, hodně jsme se od tebe naučili a my tě budeme navždy nosit v našich srdcích, děkujeme ti za, to že jsi s námi žil. Vždy tě budeme milovat.